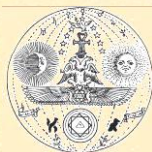

Πειθαρχία

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Μια Τεκτονική μνητική κοινότητα διακρίνεται από μία βέβηλη, μέσω του όρου «πειθαρχία». Αυτή η λέξη εκφράζει, αν θέλετε, μία από τις αρετές που πρέπει να συνοδεύουν το ταξίδι μας στο δρόμο προς τη Γνώση.

Εάν είναι αλήθεια, όπως πράγματι είναι, ότι η Μέθοδός μας προτείνει ότι πρέπει να μάθουμε να διοικούμε τον εαυτό μας, να κυριαρχούμε στις κακίες μας, στις προκαταλήψεις μας, τα πάθη μας και να διορθώνουμε τις δικές μας εκπαιδευτικές στρεβλώσεις... είναι εξίσου αλήθεια ότι προκειμένου να κατανοήσει κάποιος τη βαθειά αξία αυτής της διδασκαλίας πρέπει πρώτα να μάθει να υπακούει.

Στο Τεκτονικό πλαίσιο πρέπει κανείς να υπακούει στους ανωτέρους τους κατά ιεραρχική σειρά, καταστατική και τελετουργική, γιατί αυτή είναι η μόνη στάση που μπορεί να δυναμώσει τον Τύπο και ταυτόχρονα τον εαυτό μας¹.

Η υπακοή, σωστά ερμηνευμένη, περιλαμβάνει την υποταγή αφενός στην εμπειρία και τη σοφία αυτών οι οποίοι μέσα στην κοινότητά μας έχουν το βάρος και την ευθύνη που απορρέει από τους υψηλότερους βαθμούς, εν γνώσει του μονοπατιού Μύησης που έχει αναληφθεί, ενώ από την άλλη προσφέρει την ευκαιρία να απελευθερωθούμε σταδιακά από την υπερηφάνεια και την ματαιοδοξία.

Αλληγορία στην Πειθαρχία.

Συχνά εξαρτώμαστε από αποτελέσματα τα οποία επιτυγχάνονται σε βέβηλο επίπεδο, από κατ' εξοχήν επιτεύγματα στον επαγγελματικό, κοινωνικό ή πολιτικό τομέα κ.λπ. αλλά όλα αυτά δεν πρέπει να επηρεάζουν το μνητικό επίπεδο, το οποίο ξεκινά πάντα με τον Μαθητή! Είναι καλό, σε αυτό το σημείο, να σκεφτείτε προσεκτικά, διότι δίδεται λάθος ερμηνεία του τί είναι αληθινή αριστοκρατία και πώς το καταλαβαίνουμε. Η αριστοκρατία, από τη δική μας άποψη, μπορεί να έχει μόνο αξία πνευματικού χαρακτήρα και διακρίνεται από την ανθρώπινη αριστοκρατία διότι μαρτυρεί πίστη στις παραδοσιακές αρχές της πίστης, της ειλικρίνειας, της υπακοής, του αλτρουισμού, της ορθότητας, εν ολίγοις όλες τις ιερές αξίες που έχει χαράξει ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων στις καρδιές των ανθρώπων όταν τους έδωσε ζωή.

¹ Οι όρκοι μας μάλιστα διευκρινίζουν ότι οφείλουμε υπακοή σε όσα αφορούν τον Τεκτονικό μας Οργανισμό και όχι άλλα πράγματα, κάτι που συμβαίνει δυστυχώς σε άλλους χώρους.

Ας πείσουμε τον εαυτό μας ότι μπροστά στη Μύηση είμαστε όλοι "γυμνοί" και αυτή η αληθινή "ισότητα" δεν μπορεί, ούτε θα υπάρξει ποτέ μεταξύ των ανθρώπων, αλλά μόνο ενώπιον του Θεού!

Δεν πρέπει επίσης να ξεχνάμε ότι εμείς, ελεύθερα και χωρίς καμία επιβολή, επιλέξαμε να ακολουθήσουμε την μνητική οδό. Κανείς δεν μας το ανάγκασε!

Στην πραγματικότητα, η αληθινή υπακοή είναι αυτή που οφείλουμε στη συνείδησή μας που είναι ο αληθινός εσωτερικός Δάσκαλος.

Ο σεβάσμιος Τύπος μας, αντιπροσωπεύει, συμβολικά, την σεβαστή Ιερή Κιβωτό της Παράδοσης. Διατηρεί εκείνη η «Φωτιά» που είναι η ελπίδα και η βεβαιότητα της λύτρωσης για την Ανθρωπότητα όταν η μοιραία ηχώ, διακεκριμένη από αταξία και πνευματικό χάος, θα σταματήσει, και η αυγή μιας νέας μέρας θα φωτίσει επιτέλους τη «γη του Μισρ»² και θα ακούγονται μόνο τραγούδια και προσευχές στη Δόξα του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων.

9/2024

² Γη της Αιγύπτου. Εξ'ού και ο τίτλος «Μισραϊμ»